

Korfvisan.

1. En korfhandel ha vi fått här i sta'n
Och den går af tusan böflar.
Ty korf äta fruar, korf äta barn
Samt fiskarn i stora stöflar.
2. Kommersen den går i flygande fläng
från morgon till sent på natten.
En del ta'r korfven med sig i säng.
Hur de äta' den, vete katten.
3. Den korfven den är så innerligt „go'r”,
Som tilltugg till „lilla kröken”.
„Dock borde den vara dubbelt så stor”.
Sade en liten fröken.
4. Fruar som ej vill bära en grand
Och finaste fröknar äfven.
Genera sig ej — ta' korfven i hand,
Preset som en vän i näfven.
5. Och Sven-Petter köpte korfvarne fem
Till sig och sin lilla Lotten.
Och i byxlommen tog och stoppade dem.
Men det var ett hål i botten.
6. Och när han kom, då var han så gla'r,
Och sa' till sin lilla Lotten:
„Kan du gissa hvad jag i byxorna har,
Så skall du få hela påtten”.
7. Fast Sven-Petter alltid livvader var.
Så blef han nu rent förlägen.
I byxorna fanns en endaste kvar,
De andra han tappt' på vägen.
8. Men Lotten hon log och sade: „Min vän,
Det kan man tur ju kalla,
Att sen du ändå ej tappade den,
Ty den är nog bäst af alla”.
9. Men Lotten, Sven-Petter de tog sig en dans
Och hon tog sin man om lifvet.
De skramla ihop det lilla som fanns,
Att det blef kalas, var gifvet.
10. När nöjet var slut, då sade madam:
„Nu skall dina byxor lappas,
Det skulle ju va' evinnerlig skam
Om bästa korfven ska' tappas.

Genom Åbo Tidningsanstalts tryckeri